

Rozwiązywanie problemów BAT Aranżacje

Im głębiej w wodzie jest Twój pies (im więcej stresu doświadcza), tym bardziej będziesz musiał/a mu pomóc. Jak ratownik, uratujesz swojego psa ingerując jak najmniej, ale efektywnie; adekwatnie do jego obecnego stanu umysłu. Używanie odpowiedniego poziomu ingerencji ułatwi unikanie mikrozarządzania i pomoże Twojemu psu trenować podejmowanie decyzji i aktywne strategie radzenia sobie.

Jeśli Twój pies patrzy na bodziec, odwraca swoją uwagę szybko i wtedy wpatruje się w Ciebie bez ruszania się z miejsca, jest on w ‘trybie pracującym’. Niektóre psy potrzebują więcej nakierowywania niż inne i swobodne przechadzanie się może wydawać się dziwne i nieswoje.

- Przechodź blisko interesujących zapachów, tak aby mógł skoncentrować się na czymś innym niż Ty. Możesz też od niechcenia upuszczać przysmaki za sobą, tak żeby Twój pies mógł odkryć je później.
- Później zastosuj przechadzki bez bodźców używając tego samego triku z rozsypywaniem przysmaków niepostrzeżenie jak wspomniałam wcześniej.
- Pies może być zestresowany i szukać w opiece pomocy. W takim wypadku przegrupuj i zacznij od początku dalej od pozoranta.

Jeśli zdarzy się jakakolwiek z następujących sytuacji, prawdopodobnie czekasz zbyt długo przed zatrzymaniem psa. Ilekroć musisz nakłonić psa, aby odwrócił uwagę od bodźca, odejdz na tyle daleko, aby nie zerkał na niego znowu, przynajmniej nie od razu. Jeśli użyjesz wskazówki do przywołania, odwołaj psa od pozoranta i potem **zawsze wzmocnij**, powiedzmy poprzez rzucenie przysmaków na ziemię.

Jeśli sprawia Ci trudność zatrzymanie psa już na początku, już zakrywa go woda, więc odwołaj go. Podoba mi się „Imprezka Przymakowa” jako wskazówka do przywołania, którą wzmocniam rzucając wiele przysmaków po jednym, na ziemię.

Jeśli idzie bezpośrednio na pozoranta po odwróceniu od niego uwagi, odwołaj go, chyba że jesteś pewny/a, że jest wystarczająco rozluźniony, żeby sobie poradził. Zazwyczaj, kiedy to się zdarza, pies jest zbyt skoncentrowany na bodźcu i przynajmniej kilka kroków w wodzie.

Jeśli zajmuje mu więcej niż 2 sekundy, aby się rozluźnić, jego pazurki są w wodzie. Nie przejmuj kontroli od razu, ale zasugeruj co ma się teraz zdarzyć.

- *Zrelaksuj się i poczekaj aż pies sam się ‘rozłączy’*, wtedy zasugeruj, żeby się oddalił używając odpowiedniego poziomu ingerencji (kontrola/nakłonienie).
  - **Jeśli Twój pies węszył** (gromadził informacje) i był dość zrelaksowany, nakłoń go lekko poprzez odwrócenie się od bodźca.
  - **Jeśli odwrócenie się było nieco trudne**, użyj bardziej oczywistego nakłonienia: zapytaj głośno czy już “skończył” i odwróć się od pozoranta.
- Jeśli **pies staje się bardziej podekscytowany kiedy czekasz** (napięte mięśnie twarzy, wyższy na palcach, szybciej oddycha, serce przyspiesza, zamknięty pysk, pochylanie się w kierunku pozoranta, wyginanie kręgosłupa, wydymanie klatki piersiowej, nastawianie uszu, podniesiony ogon, zmarszczone czoło), **odwołaj psa!** Porusza się on wgląd na tym etapie, więc nie możesz mu dać czasu na sprawdzanie.

Pozoranci zdają się przyciągać większość psów w jakiś sposób. Na przykład, uczenie się o czymś, co jest przerażające, sprawia, że jest to mniej przerażające, więc jest dobry powód, by podejść bliżej i dowiedzieć się więcej. Powinieneś stopniowo zbliżać się do bodźca, ale to jest powolny proces, szczególnie przez pierwszych kilka prób. Możesz nawet zacząć od pewnego dystansu i zdać sobie sprawę, że właściwie musisz być jeszcze dalej. Na początku eksperymentujesz, żeby znaleźć odpowiedni działający dystans. To jest krytycznie ważne: praca na odpowiednim dystansie jest najbardziej niezawodnym sposobem pomocy Twojemu psu w przezwyciężaniu tych problemów.

Jeśli kompletnie ignoruje bodziec, jesteś zbyt blisko, lub za daleko, albo po prostu jeszcze nie zauważył bodźca. Oto niektóre opcje:

- Zaprowadź go dalej od bodźca i sprawdź czy zacznie patrzeć na pozoranta.
- Spraw, żeby pozoranci wydali jakieś dźwięki, żeby upewnić się, że pies wie, że tam są.
- Podrzuc przysmaki ukradkiem, tak żeby kiedy szuka jedzenia przybliżał się do pozoranta. Upewnij się tylko, że węsząc nie zajdzie tak blisko, żeby być zszokowanym i żeby nie zaczął szczekać kiedy spostrzeże pozoranta.

Skąd wiem, że to działa? W większości aranżacji powinieneś być w stanie zobaczyć, że Twój pies jest znacząco bliżej pozoranta na jej zakończeniu w porównaniu z jej początkiem. Powinieneś też zobaczyć postęp jeśli porównasz próg dystansu na początku pierwszej aranżacji, do powiedzmy, wstępnego progu dystansu dla aranżacji numer 5 czy 10. Jeśli tak się nie dzieje, porozmawiaj ze swoim trenerem, żeby skonsultować co jeszcze można zrobić.